

**НАСТАВНО–НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ
СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ**

Предмет: Извештај комисије о пријављеним кандидатима за избор наставника у звање редовног или ванредног професора за ужу научну област Уставно право

Одлуком Наставно-научног вијећа Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, број 563/21 од 16.04.2021. године, именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извештаја по Конкурсу објављеном у дневном листу „Глас Српске“ од 03.03.2021. године, за избор наставника у звање редовног или ванредног професора за ужу научну област Уставно право.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/уметничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Др Радомир В. Лукић, редовни професор, председник

Научна област: **Друштвене науке**

Научно поље: **Право**

Ужа научна област: **Теорија државе и права**

Датум избора у звање: **07.03.2019. године**

Универзитет у Источном Сарајеву

Правни факултет

2. Др Дарко Симовић, редовни професор, члан

Научна област: **Друштвене науке**

Научно поље: **Право**

Ужа научна област: **Уставно право**

Датум избора у звање: **20.05.2016. године**

Криминалистичко-полицијски универзитет у Београду, Департман криминалистике

3. Др Слободан Орловић, редовни професор, члан

Научна област: **Друштвене науке**

Научно поље: **Право**

Ужа научна област: **Уставно право**

Датум избора у звање: **20.09.2018. године**

Универзитет у Новом Саду

Правни факултет

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/уметничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

На претходно наведени конкурс пријавио се 1 (један) кандидат:

1². Др Горан (Радивоје) Марковић

Након прегледа конкурсне документације, на основу члана 138 Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 67/20), а у складу са чланом³ 77 Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19), чл. 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чл. 5, 6. и 38.⁴ Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за разматрање конкурсног материјала и писање извештаја о пријављеним кандидатима за избор наставника у звање редовног или ванредног професора за ужу научну област Уставно право, Наставно-научном вијећу Правног факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси следећи извештај на даље одлучивање:

ИЗВЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Одлука Сената Универзитета у Источном Сарајеву број 01-С-52-ХП/21 од 25.02.2021. године
Дневни лист, датум објаве конкурса
„Глас Српске“, 03.03.2021. године
Број кандидата који се бира
1 (један)
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан, списак предмета
Редовни или ванредни професор, ужа научна област Уставно право
Број пријављених кандидата
1 (један)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
<i>Име (име једног родитеља) и презиме</i>
Горан (Радивоје) Марковић
<i>Датум и место рођења</i>

² Навести све пријављене кандидате (име, име једног родитеља, презиме).

³ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 77. или 78. или 87.

⁴ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 37. или 38. или 39.

09.02.1978. Бијељина
<i>Установе у којима је кандидат био запослен</i>
Слобомир II Универзитет, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву
<i>Звања/радна места</i>
Асистент 2004–2006; Виши асистент 2007–2010; Доцент 2010–2015; Ванредни професор 2015–
<i>Научна област</i>
Друштвене науке
<i>Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима</i>
<ul style="list-style-type: none"> • Члан Председништва Удружења правника Републике Српске и потпредседник Председништва Удружења правника Републике Српске за регију Бијељина; • Члан Управног одбора Европске организације за јавно право (Board of Directors of the European Public Law Organization), са седиштем у Атини; • International Society of Public Law (ICON-S); • International Institute for Self-management; • Члан Управног одбора Српског правничког клуба (Београд); • Association Autogestion, Paris; • International Association of Constitutional Law – IACL.
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
<i>Назив институције, година уписа и завршетка</i>
Правни факултет Универзитета у Београду, упис 1996/1997. год., дипломирао 13.10.2001. год.
<i>Назив студијског програма, излазног модула</i>
Право, општи смер
<i>Просечна оцјена током студија⁵, стечени академски назив</i>
Просечна оцена 9,32, дипломирани правник
Постдипломске студије/студије другог циклуса
<i>Назив институције, година уписа и завршетка</i>
Правни факултет Универзитета у Београду, упис 2001/2002. год., одбранио магистарску тезу 22.11. 2005. год.
<i>Назив студијског програма, излазног модула</i>
Уставно право и политички систем
<i>Просечна оцјена током студија, стечени академски назив</i>
Просечна оцена 10, магистар правно-политичких наука
<i>Наслов магистарског/мастер рада</i>
„Партиципативна демократија у развијеним грађанским друштвима. Идеје и искуства“
<i>Ужа научна/уметничка област</i>
Уставно право
Докторат/студије трећег циклуса

⁵ Просечна оцена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

<i>Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)</i>
Правни факултет Универзитета у Београду, упис 2005/2006. год., одбранио докторску дисертацију 22.06.2009. год.
<i>Наслов докторске дисертације</i>
„Федерализам у уставном систему Босне и Херцеговине“
<i>Ужа научна област</i>
Уставно право
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Асистент на предмету Социологија на Факултету за менаџмент Слобомир П Универзитета, април 2004–децембар 2006; 2. Виши асистент на ужој научној области Уставно право, од 2007. до 2010. године, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву; 3. Доцент на ужој научној области Уставно право, од 2010. до 2015. године, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву; 4. Ванредни професор на ужој научној области Уставно право, од 11. септембра 2015. године до данас.
3. НАУЧНА/УМЕТНИЧКА ДЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА
Радови пре последњег избора
<p>Пре последњег избора, кандидат је био аутор две монографије, коаутор једног уџбеника и аутор 62 научна чланка.</p> <p>Ови радови били су предмет оцене приликом избора у звање доцента и ванредног професора и овде неће бити посебно образлагани.</p> <p><u>Научне монографије:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>Perspektive participativne demokratije</i>, Left International Forum, Stockholm 2007, 255 стр. 2) <i>Босанскохерцеговачки федерализам</i>, Службени гласник – University Press, Београд – Сарајево 2012, 471 стр. <p><u>Уџбеник:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Nedim Ademović, Josef Marko, Goran Marković, <i>Ustavno pravo Bosne i Hercegovine</i>, Konrad Adenauer Stiftung, Sarajevo 2012, 480 стр. (Горан Марковић је аутор дијела о уставном систему Републике Српске, стр. 385–442). <p><u>Чланци:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) „Основни елементи уставног уређења Босне и Херцеговине“, <i>Правна ријеч</i> 3/2005, 227–256; 2) „Преиспитивања правне државе“, Зборник радова Држава и транзиција, Скупштина општине Кикинда и Народна библиотека „Јован Поповић“, Кикинда 2005, 48–71;

- 3) „Гласање – право или обавеза?“, Зборник радова *Избори и изборне коалиције*, Институт за друштвене и економске студије, Бијељина 2006, 291–310;
- 4) „Утицај политичких странака на развој политичке партиципације“, *Анали Правног факултета у Београду* 1/2006, 102–119;
- 5) „Економски и политички узроци корупције у модерном друштву“, *Hereticus* 3–4/06, 85–106;
- 6) „Неке специфичности федерализма у Босни и Херцеговини“, *Зборник Правног факултета у Источном Сарајеву*, Источно Сарајево 2007, 237–256;
- 7) „Институција шефа државе у Босни и Херцеговини и компаративно“, *Правна ријеч* 10/2007, 261–280;
- 8) „Подјела надлежности у Уставу Босне и Херцеговине и компаративно“, *Правни живот* 14/07;
- 9) „Неки аспекти демократског капацитета Устава Босне и Херцеговине“, Зборник радова *Уставне реформе у контексту демократског функционисања институција у Босни и Херцеговини*, Српско грађанско вијеће и Фондација Heinrich Böll, Сарајево 2008;
- 10) „Облици остваривања принципа конститутивности народа у уставном систему Босне и Херцеговине“, *Зборник Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву* 4/2008, 245–267;
- 11) „Утицај принципа конститутивности народа на државно уређење Босне и Херцеговине“, *Правна ријеч* 14/2008, 241–254;
- 12) „Могућности партиципативне демократије у друштвима капиталистичке периферије на примјеру Босне и Херцеговине“, Зборник радова *Партиципативна демократија и самоуправљање*, Демократска мисао и ПСП, Загреб – Бијељина 2008;
- 13) „Social Preconditions of Self-Management“, *Academic Journal Eszmelet*, Budapest 2009, 71–87;
- 14) „Актуелност и домашај начела подјеле власти“, *Правни живот* 14/09, 513–530;
- 15) „Устав Босне и Херцеговине“, Зборник радова *Увод у политички систем Босне и Херцеговине – изабрани аспекти*, Сарајевски отворени центар и University Press Magistrat, Сарајево 2009, 57–84;
- 16) „Предсједништво Босне и Херцеговине“, Зборник радова *Увод у политички систем Босне и Херцеговине – изабрани аспекти*, Сарајевски отворени центар и University Press Magistrat, Сарајево 2009, 210–233;
- 17) „Могућности и садржај политичког консензуса о уставној реформи у Босни и Херцеговини“, СГВПРБиХ, Сарајево 2009;
- 18) „Утицај пропорционалног система на политичке институције“, *Зборник Правног факултета у Источном Сарајеву* 5/2009;
- 19) „Могућност промјене Устава Босне и Херцеговине“, *Правна мисао* 1–2/2009, 5–25;
- 20) „Облици и могућности непосредне демократије“, *Правна ријеч* 18/09, 285–298;
- 21) „Учешће 'Осталих' у политичким институцијама Босне и

Херцеговине“, Зборник радова *Мјесто и улога „Осталих“ у Уставу Босне и Херцеговине и будућим уставним рјешењима за Босну и Херцеговину*, Институт за друштвена истраживања Факултета политичких наука Универзитета у Сарајеву и ACIPS, Сарајево 2010, 113–124;

- 22) „Утицај система расподеле мандата на страначке системе“, *Правна ријеч* 22/10, 269–286;
- 23) „Обиљежја консоцијативне демократије у Босни и Херцеговини“, *Правни живот* 12/10, 1003–1016;
- 24) „Идеолошко-политичке концепције српске политичке елите о државном уређењу Босне и Херцеговине“, Зборник радова *Босна и Херцеговина петнаест година након Daytona*, Факултет политичких наука у Сарајеву, Сарајево 2010, 123–146;
- 25) „Уставноправни основ остваривања економских права у Босни и Херцеговини“, Зборник радова *Актуелност и значај људских права и слобода*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2011, 341–365;
- 26) „Уставноправни положај 'Осталих' у Босни и Херцеговини“, *Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву* 1/2011, 20–44;
- 27) „Законодавна власт у уставима Републике Србије и Републике Српске – прилог компаративној анализи“ (коаутор проф. др Миле Дмичић), Зборник радова *Устав Републике Србије – пет година после (2006–2011)*, Правни факултет Универзитета у Нишу и Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Ниш 2011, 113–136;
- 28) „Правна природа система државне власти у Босни и Херцеговини“, *Правна ријеч* 27/11, 183–198;
- 29) „Консеквенце мјешовитог изборног система“, *Правни живот* 12/2011, 851–866;
- 30) „Треба ли Босни и Херцеговини један врховни суд: прилог расправи“, Зборник радова *Један врховни суд за БиХ?*, Фондација Центар за јавно право, Сарајево 2011, 94–108;
- 31) „Workers' Councils in Yugoslavia: Successes and Failures“, *Socialism and Democracy*, Vol. 25, No. 3, November 2011, Routledge, New York, 2011, 107–129;
- 32) „Уставне промјене у Босни и Херцеговини“, *Држава, политика и друштво у Босни и Херцеговини – Анализа постдејтонског политичког система*, University Press – Магистрат, Сарајево 2011, 71–104;
- 33) „Устав Босне и Херцеговине“ (II измијењено издање), *Држава, политика и друштво у Босни и Херцеговини – Анализа постдејтонског политичког система*, University Press – Магистрат, Сарајево 2011, 51–70;
- 34) „Предсједништво Босне и Херцеговине“ (II измијењено издање), *Држава, политика и друштво у Босни и Херцеговини – Анализа постдејтонског политичког система*, University Press – Магистрат, Сарајево 2011, 253–278;
- 35) „Проблеми представничке демократије“, Зборник радова *Правни систем и друштвена криза (друга свеска)*, Правни факултет

Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица 2011, 145–160;

- 36) „Контроверзе о облику државног уређења Босне и Херцеговине“, Зборник радова *Уставноправни развој Босне и Херцеговине (1910–2010)*, Правни факултет Универзитета у Тузли, Тузла 2011, 337–353;
- 37) „Појам и значај уставних конвенција“, *Споменица академику Гаши Мијановићу*, Академија наука и умјетности Републике Српске, Бања Лука 2011, 217–232;
- 38) „Преиспитивање начела јединства власти“, Зборник радова *Начела и вриједности правног система – норма и пракса*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2012, 419–443;
- 39) „Функционисање државе и методи тумачења“, *Анали Правног факултета Универзитета у Зеници*, 9/2012, 35–52;
- 40) „Политичка одговорност владе. Уставноправна рјешења у бившим југословенским земљама“, Зборник радова *Правне норме у времену и простору*, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим сједиштем у Косовској Митровици, свеска друга, Косовска Митровица 2012, 313–329;
- 41) „Криза парламентаризма у Босни и Херцеговини“, Зборник радова *Парламентаризам у Босни и Херцеговини* (прир. Саша Гаврић и Дамир Бановић), Сарајевски отворени центар и Фондација Friedrich Ebert, Сарајево 2012, 323–338;
- 42) „Избор и одговорност шефа државе. Компаративна анализа уставних рјешења у бившим југословенским земљама“, *Правна ријеч* 31/2012, 259–277;
- 43) „Уставноправни основ остваривања права дјетета у Босни и Херцеговини“, Зборник радова *Права дјетета и равноправност полова – између нормативног и стварног*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2012, 249–258;
- 44) „Слободни и императивни мандат – аргументи 'за' и 'против'“, Зборник радова *интеркатедрарског састанка наставника и сарадника на предмету Уставно право*, Правни факултет Универзитета у Приштини, Косовска Митровица 2012, 53–78;
- 45) „Правни и политички оквир дјеловања Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине“ (коаутор мр Маја Сахацић), Зборник радова *Демократске перформансе парламената Србије, Босне и Херцеговине и Црне Горе* (прир. Славиша Орловић), Факултет политичких наука Универзитета у Београду – Сарајевски отворени центар – Факултет политичких наука Универзитета Црне Горе, Београд – Сарајево – Подгорица 2012, 43–53;
- 46) „Законодавна функција Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине“, Зборник радова *Демократске перформансе парламената Србије, Босне и Херцеговине и Црне Горе* (прир. Славиша Орловић), Факултет политичких наука Универзитета у Београду – Сарајевски отворени центар – Факултет политичких наука Универзитета Црне Горе, Београд – Сарајево – Подгорица 2012, 99–115;

- 47) „Детерминанте партијског система Босне и Херцеговине“, *Правни живот* 12/2012, 955–966;
- 48) „Локални избори у Босни и Херцеговини 2012.“, *Политички живот* 6/2012, Центар за демократију Факултета политичких наука Универзитета у Београду и Службени гласник, Београд 2012, 83–94;
- 49) „(Не)уставност и (не)законитост уредбе о минимуму процеса рада у образовним установама у Републици Српској“ (коаутор Димитрије Ђеранић, мр), *Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву* 1/2012, 60–70;
- 50) „Challenges of the Czech Radical Left“, *Debatte, Journal of Contemporary Central and Eastern Europe*, Vol. 21, Issue 1/2013, 67–85; **SCOPUS**
- 51) „Узроци политичке корупције“, *Hereticus* 3–4/2013, 92–109;
- 52) „Противрјечности непосредне демократије у Босни и Херцеговини“, *Правна ријеч* 35/2013, 273–287;
- 53) „Контроверзе о Уставном суду Босне и Херцеговине“, *Журнал за криминалистику и право* 3/2013, 93–105;
- 54) „Проблеми отклањања дискриминације из Устава Босне и Херцеговине“, Зборник радова *Јавни и приватни аспекти нужних правних реформи у БиХ: Колико далеко можемо ићи?*, Правни факултет Универзитета у Тузли, Тузла 2014, 511–530;
- 55) „Значај карактера изборних листа за остваривање бирачког права“, Зборник радова *Владавина права и правна држава у региону*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2014, 234–256;
- 56) „Особенности этнической демократии в Боснии и Герцеговине“, Међународна научно-практическа конференција, посвећена 20-летию Конституции Российской Федерации, Администрация Кемеровской области, Совет народных депутатов Кемеровской области, ФГ БОУ ВПО „Кемеровский государственный университет“, Кемерово 2014, 94–103;
- 57) „Законодавна функција Народне скупштине Републике Српске“, *Правна ријеч* 39/14, 191–208;
- 58) „Економска демократија и модерна левница“, *Hereticus* 1–2/2014, 11–37;
- 59) „Појам устава у дјелу академика Радомира Д. Лукића“, Зборник радова *Научно наслеђе Радомира Д. Лукића*, САНУ и Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2015, 391–407;
- 60) „Vital national interests protection: A Specific feature of the constitutional system of Bosnia and Herzegovina“, *Public Law in Bosnia and Herzegovina: Trends and Challenges*, The European Public Law Series, Vol. CXV, European Public Law Organization, Athens 2015, 109–140;
- 61) „Консоцијација и дискриминација“, *Правни систем и заштита од дискриминације*, Друга свеска, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица 2015, 379–395;
- 62) „Однос законодавне и извршне власти према Уставу Краљевине

Србије од 1888. године“, Устав Краљевине Србије од 1888 – 125 година од доношења, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2015, 147–163.

Радови после последњег избора⁶

Након избора у звање ванредног професора, 11. септембра 2015. године, кандидат је аутор једне научне монографије, једног уџбеника и 23 чланка штампана у целини, наведена у биографији.

Научна монографија:

1) Уставни лавиринт. Апорије уставног система Босне и Херцеговине, Службени гласник, Београд 2021, 573 стр. (ISBN 978-86-519-2660-3)

Монографија „Уставни лавиринт. Апорије уставног система Босне и Херцеговине“ написана је на 573 стране. На крају монографије дат је детаљан попис литературе са укупно 200 јединица, од чега је 56 радова објављених на енглеском и француском језику, а 144 рада на српском језику. Коришћено је и 56 правних извора који обухватају правне прописе више држава, потом 13 докумената и правних мишљења, 28 одлука Уставног суда Босне и Херцеговине и три пресуде Европског суда за људска права. Рад садржи 678 фуснота.

Структуру монографије чини 12 глава: Извори уставног права у Босни и Херцеговини; Устави Босне и Херцеговине и ентитета; Основни принципи уставног уређења Босне и Херцеговине; Људска права у уставном систему Босне и Херцеговине; Организација државне власти Босне и Херцеговине; Организација државне власти Републике Српске; Организација државне власти у Федерацији Босне и Херцеговине; Уставно судство у Босни и Херцеговини; Изборни систем Босне и Херцеговине; Облик државног уређења Босне и Херцеговине и ентитета; Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине; Локална самоуправа у Босни и Херцеговини.

У првој глави, аутор се бави изворима уставног права у Босни и Херцеговини. Сачињава хијерархијску лествицу ових извора, полазећи од Устава Босне и Херцеговине и других анекса Дејтонског мировног споразума, до уставних обичаја. „Лествица“ извора уставног права јединствена је, у том смислу што обухвата изворе из уставних система Босне и Херцеговине, Републике Српске, Федерације Босне и Херцеговине и кантона, као и из правног поретка Брчко Дистрикта. Аутор укратко објашњава ове изворе и објашњава њихов међусобни однос.

Друга глава монографије посвећена је анализи устава Босне и Херцеговине, Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине. Аутор објашњава њихову структуру и садржину, поступак њихове промене, а, следећи теоријски приступ који прихвата одређен број теоретичара уставног права, одређује формалноправна, социолошка и политиколошка својства ових устава. Међу питањима којима се бави посебно је занимљиво питање природе Устава Босне и Херцеговине, имајући у виду његову садржину и начин доношења, односно питање да ли има карактер октроисаног устава.

У трећој глави, аутор анализира принципе уставног уређења Босне и

⁶ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

Херцеговине и ентитета. Устав Републике Српске набраја те принципе у једном свом члану, али су они разрађени, а неки од њих и уведени у уставни поредак, и у другим одредбама овог устава. Донекле је другачије са уставима Босне и Херцеговине и Федерације Босне и Херцеговине, који садрже основне принципе у својим преамбулама, али и у појединим нормама нормативног дела, мада ти принципи углавном нису изричито дефинисани или именовани као такви. Стога, аутор улаже напор да их идентификује, одреди њихову садржину и међусобни однос. То су принципи политичког и економског система, као и они којима се постављају основи система људских права.

Аутор се бави и питањем да ли је Босна и Херцеговина стара или нова држава, тј. да ли је настала 1992. или 1995. године, дајући аргументе за други одговор. Бави се и политичким режимом консоцијативне демократије, моделом посредне демократије и питањем титулара суверенитета.

Четврта глава посвећена је систему људских права у Босни и Херцеговини. Аутор се бави уставним нормама о људским правима у уставима Босне и Херцеговине, Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине. Анализира каталог људских права у Уставу Босне и Херцеговине, настојећи да одговори на питање да ли сва људска права имају карактер уставних права, или је то случај само са људским правима изричито наведеним у каталогу. С тим у вези је питање каква је правна снага и уставна улога међународноправних инструмената за заштиту људских права наведених у Анексу I Устава. Да би одговорио на ова питања, аутор, између осталог, анализира низ одлука Уставног суда Босне и Херцеговине. Аутор посебно анализира правну снагу и место Европске конвенције о људским правима.

Устав Републике Српске уређује материју људских права у складу са европско-континенталном правном традицијом. Садржи гаранције личних, политичких, економских, социјалних и културних права. Нека права су апсолутна, док друга могу бити ограничена у одређеним случајевима. Уставне норме о појединим људским правима врло су начелне, што ствара могућност различитог, екстензивног или рестриктивног, законског регулисања.

Пета глава једна је од тежишних глава монографије, у којој се разматра организација државне власти на нивоу Босне и Херцеговине. Аутор се бави анализом организације, надлежности, начина избора и начина одлучивања органа законодавне, извршне и судске власти, као и других правосудних органа, те Високог судског и тужилачког савета. Анализа се не ограничава на опис уставних, законских и пословничких норми, већ се проширује на њихову критичку анализу, која обухвата не само критику појединих правних норми, већ и предлагање алтернативних решења. На крају ове главе, аутор се бави питањем система (облика) државне власти на нивоу Босне и Херцеговине, сматрајући да она у основи има полупредседнички систем, који је у одређеној мери модификован. Аутор уочава бројне и важне специфичности које се тичу састава, начина избора и начина одлучивања институција Босне и Херцеговине, објашњавајући их не само природом облика државног уређења, већ и друштвено-историјским контекстом и природом друштва, које је дубоко сегментирано, што условљава политички режим консоцијативне демократије, који оставља печат на природу институција чак и више него федерално уређење. Посвећује пажњу и специфичним

надлежностима појединих институција, посебно Председништва, као и чињеницом да је Савет министара добио значајнију улогу него што је била првобитна намера уставотворца. Анализирајући организацију државне власти, аутор не примењује само правне методе, него и политиколошки и социолошки метод.

У шестој глави, аутор анализира организацију државне власти Републике Српске. Анализира састав, начин избора, надлежности, начин одлучивања и међусобне односе органа законодавне и извршне власти, као и организацију правосудног система. Даје низ предлога за измену одређених решења садржаних у Уставу Републике Српске, законима и пословницима појединих органа. Посебно се бави остваривањем начела народног суверенитета у уставном систему Републике Српске. На крају, анализира правну природу система државне власти, сматрајући да Република Српска има полупредседнички систем, мада одсуство кохабитације и други чиниоци утичу на то да председник Републике не користи често поједина овлашћења која чине снажном његову уставну позицију.

Следећи исти начин анализе, аутор се у седмој глави монографије бави организацијом државне власти Федерације Босне и Херцеговине. Структура анализе идентична је као у претходним главама. Систем државне власти Федерације инспиративан је за анализу зато што су решења унеколико необична, а делимично и нелогична, поготово кад је реч о уставном положају председника Федерације, који је биран посредно, у Парламенту, и нема значајне надлежности, осим неколико, које на први поглед изгледају снажне, иако се Парламент Федерације и у тим случајевима јавља као ограничавајући фактор. Аутор примењује да је Влада Федерације носилац извршне власти, иако у Уставу Федерације пише да је председник шеф федералне извршне власти.

У овој глави, аутор анализира и организацију власти у кантонима. Аутор се определио за овакав методолошки приступ не само зато што су кантони федералне јединице Федерације Босне и Херцеговине, већ и зато што њен устав садржи необично детаљне норме о организацији кантоналне власти, што је решење које аутор критикује.

Осма глава монографије посвећена је уставном судству. У њој се даје анализа три уставна суда – Босне и Херцеговине, Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине. Између њих не постоји хијерархијски однос и сваки од њих надлежан је да штити уставност и законитост у оквиру посебног уставног система. То даје могућност и упоредне анализе, мада она не представља окосницу ове главе. Највише пажње посвећено је Уставном суду Босне и Херцеговине, јер су посебности у његовој организацији, начину избора и надлежностима највеће. Аутор критички анализира уставне норме и праксу Уставног суда, залажући се за дручаји начин избора и састав овог суда, у коме не би било страних судија, уз ограничени мандат судија и прецизније одређене услове за избор.

У деветој глави аутор анализира изборни систем. Највише пажње посвећено је анализи Изборног закона Босне и Херцеговине, јер је њиме уређен највећи део ове материје, а потом је дата и анализа Изборног закона Републике Српске. Аутор анализира све елементе изборног система, од бирачког права до заштите изборног права, заснивајући анализу на позитивноправном, упоредном и политиколошком методу. Критичка анализа обухвата и ауторова размислињања о

пожељном изборном систему.

Десета глава бави се контроверзним питањем облика државног уређења Босне и Херцеговине и ентитета. Аутор анализира различита схватања о облику државног уређења Босне и Херцеговине, а широко примењује и упоредни метод, да би дошао до закључка о федералном уређењу Босне и Херцеговине, које је нормирано њеним уставом. Аутор примењује да то уређење у Босни и Херцеговини има бројне специфичности, које су највише условљене сегментираношћу друштва и конституционализацијом начела конститутивности народа, која је често остваривана на уштрб федералног начела. Посебности федералног уређења аутор види првенствено у саставу институција Босне и Херцеговине, начину њиховог одлучивања и начину на који је извршена подела надлежности.

Далеко мање контроверзи има кад је у питању облик државног уређења ентитета. Република Српска има унитарно државно уређење, и то у децентрализованом облику, захваљујући локалној самоуправи. Федерација Босне и Херцеговине има федерално уређење, иако је федерација знатно јача од кантона него што је случај са Босном и Херцеговином у односима са ентитетима. Ове разлике у примени федералног начела на нивоу Босне и Херцеговине и у Федерацији Босне и Херцеговине погодне су за поређења, мада аутор не сматра да степен примене и садржај федералног начела на нивоу Босне и Херцеговине и у Федерацији БиХ могу бити исти или слични, због разлика у друштвено-историјском контексту, интереса и односа снага федералних јединица и конститутивних народа и дубине друштвених расцепа.

Једанаеста глава посвећена је Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине. Аутор се у њој бави питањима успостављања Дистрикта, сматрајући да Дејтонски мировни споразум није садржао правни основ за доношење одлуке о његовом успостављању. Потом, аутор се бави надлежностима и организацијом власти Дистрикта, да би дошао до закључка о његовој правној природи. Полемисе са схватањима по којима је то јединица локалне самоуправе или трећи ентитет, сматрајући да његовој правној природи највише одговара схватање да је јединица територијалне аутономије. Кључни аргумент за тај став проналази у чињеници да Дистрикт није представљен у институцијама Босне и Херцеговине.

Последња, дванаеста глава бави се локалном самоуправом. Аутор се у њој бави анализом система локалне самоуправе у Републици Српској и Федерацији БиХ, стављајући посебан акценат на питања надлежности и организације власти. Он налази да је потребно унети извесне измене у законску регулативу, како би организација власти била демократичнија и ефикаснија. Тврди да надлежности јединица локалне самоуправе треба да буду такве да омогуће њихову већу самосталност.

Срж монографије чини анализа важећих правних аката којима се уређује уставна материја – устава, закона и подзаконских аката. Међутим, анализа је обогачена широком применом упоредног метода, али и политиколошког метода, који треба да омогући разумевање функционисања институција. Коришћењем социолошког метода аутор је желео да омогући разумевање уставног система, његове природе и садржине одређених уставних решења.

Монографија садржи опис појединих института и институција, али и њихову критичку анализу. На тај начин, она је корисна како за студенте свих

циклуса студија, тако и за правне теоретичаре и практичаре. За теоретичаре уставног права посебно ће бити користан текст у тзв. петиту, којим аутор врши теоријску анализу уставних решења, указујући на контроверзе, проптивречности и слаба места. Он истовремено даје своје предлоге о низу питања, настојећи да изазове расправу и допринесе усавршавању уставног система. Мултиметодолошки приступ омогућава да се уставни систем сагледа са свих аспеката, да се разуме зашто је такав какав јесте и да се разуме његова зависност од природе друштва и политичких чинилаца. Примена упоредног метода омогућава да се уставни систем посматра у вези са другим уставним системима, да се уоче њихове сличности и разлике и укаже на то како су поједини институти уређени у другим уставним системима.

Уџбеник:

- 1) **Уставно право**, Завод за уџбенике и наставна средства Републике Српске и Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2021, 487 стр. (ISBN 978-99955-1-540-9)

Уџбеник „Уставно право“ представља целовиту обраду опитних појмова и института уставног права, а намењен је, у првом реду, студентима првог циклуса студија на правним факултетима. Структура и садржина уџбеника такви су да могу послужити и студентима другог и трећег циклуса, будући да је знатан део текста писан тзв. петитом. Тај део текста садржи теоријска разматрања која нису неопходна за полагање испита на првом циклусу студија, већ треба да послуже мотивисаним студентима да стекну детаљнија знања приликом полагања испита, писања семинарских радова и сл. Овај део текста намењен је и студентима другог и трећег циклуса. Он може бити користан и читаоцима који се баве теоријом уставног права, будући да су у њему садржани преглед решења у другим уставним системима, као и теоријска разматрања аутора о бројним питањима уставног права.

Уџбеник је написан на 487 страна. У списку литературе која је дата на крају уџбеника, налази се 161 референца. Уџбеник садржи 575 фуснота. Структура уџбеника је уобичајена за ову врсту дела и обухвата следеће делове: 1) Уставно право као правна наука и као грана права; 2) О уставу; 3) Уставна историја; 4) Људска права; 5) Државна власт; 6) Учесће грађана у вршењу власти; 7) Политичке институције; 8) Правосудни систем; 9) Територијална децентрализација државе; 10) Федерална држава; 11) Уставно судство. Сваки од једанаест делова састоји се од више глава.

У првом делу, аутор се бави следећим темама: уставно право као правна наука; уставно право као грана права; извори уставног права. Други део рада посвећен је уставу и обухвата следеће главе: појам устава, доношење и промена устава, структура устава и врсте устава. Аутор се, између осталог, бави питањима о којима постоје знатне разлике у теорији уставног права. Такав случај је са правном природом преамбуле. Осим што анализи овог питања приступа теоријски, апстрактно, аутор прибегава и упоредноправној анализи, како би теоријски закључци били јаснији. Пишући о врстама устава, аутор прихвата

класичне и модерне поделе устава, како оне које се заснивају на формалним мерилима, тако и оне које полазе од места устава не само у правном систему, него и у друштву и политичком систему.

Трећи део уџбеника посвећен је уставној историји. Аутор разликује развој уставности до појаве првих писаних устава и уставност након буржоаских револуција. Прихвата поделу на пет фаза или циклуса развоја уставности. Даје кратак преглед обележја устава доношених у тим уставним циклусима, не с циљем да студенти напамет уче о њиховом садржају, већ с циљем да разумеју како су идеје садржане у уставима у појединим историјским епохама биле условљене дејством многих чинилаца и како су се неке од тих идеја преносиле из циклуса у циклус, уз неизбежна прилагођавања, па и усавршавања.

У четвртом делу уџбеника аутор се бави људским правима. Он даје преглед појаве и историјског развоја људских права, одређује појам људских права и врши њихову класификацију. Потом се бави питањем уставног нормирања људских права, да би прешао на тежишну главу овог дела уџбеника, а то је анализа појединих људских права – личних, политичких, економских, социјалних и културних. Последња глава у овом делу посвећена је ограничавању и заштити људских права, укључујући и расправу о омбудсману.

Пети део уџбеника посвећен је државној власти и састоји се од четири главе. У првој глави аутор се бави одређењем појма државне власти и анализом суверенитета. Одређује појам суверенитета, његове носиоце, а потом се бави облицима остваривања суверенитета и његовим уставним регулисањем. Друга глава посвећена је легитимитету државне власти. У трећој глави, аутор даје комплексно одређење појма функција државне власти, а потом се бави теоријама о односима државних власти. Ова разматрања су посебно занимљива, јер аутор уноси у њих критику различитих теорија, указујући на то колико су поједина схватања добили идеолошки карактер, а у упоредној уставности су само номинално прихваћена. Четврта глава посвећена је системима (облицима) државне власти. Аутор анализира пет облика државне власти: председнички, парламентарни, полупредседнички, скупштински и ауторитарни.

Шести део уџбеника у извесном смислу је необичан, јер је одређен као учешће грађана у вршењу власти. Аутор истиче да грађани могу учествовати у вршењу власти непосредно или посредно, због чега посвећује посебне главе овог дела непосредном и посредном учешћу грађана у вршењу власти, тј. институтима непосредне демократије и изборном систему. Пошто уочава значај политичких странака у уставном и политичком систему, посебна глава посвећена је њима.

У седмом делу уџбеника аутор се бави политичким институцијама – парламентом, шефом државе и владом. Обрађује уобичајена питања – састав, начин избора, начин одлучивања, надлежности и одговорност. Осим објашњења поменутих питања, аутор проблематизује низ решења која упоредно уставно право познаје, као што су дводомост парламента, начин избора шефа државе у републикама, правна природа парламентарног мандата, и др. У тим разматрањима, аутор настоји да сагледа суштину појединих уставних решења, да их критички анализира и даје своја запажања о томе како би она могла бити уређена.

Осми део уџбеника посвећен је правосудном систему. У првој, тежишној,

глави аутор се бави судским системом, док је друга посвећена осталим институцијама правосудног система. Посебно су занимљива ауторова разматрања о избору судија и престанку судијске функције, као и о условима за избор судија, јер аутор полемиче са решењима која су доминантна у упоредном уставном праву, сматрајући да она начелно нису одговарајућа, јер не постижу у целости сврху свог нормирања, а доводе у питање неке важне принципе, као што су одговорност носилаца судијске функције и начело народног суверенитета.

У деветом делу аутор се бави територијалном децентрализацијом, и то територијалном аутономијом и локалном самоуправом. Одређује њихов појам и обележја, те расправља о различитим системима локалне самоуправе. Проблематизује поједине облике организације локалне самоуправе, полазећи од легитимитета избора нормативне и извршне власти и ефикасности локалне власти.

Десети део уџбеника представља комплексно разматрање федералне државе. У шест глава, аутор детаљно обрађује сва питања релевантна за овај облик државног уређења, дајући преглед различитих теоријских схватања и упоредног федерализма. Та питања су: појам облика државног уређења, природа и циљеви федерације, разлози образовања федералне државе, врсте федерације, положај федералних јединица, подела надлежности у федералној држави.

У једанаестом делу, аутор се бави уставним судством. Обухваћена су следећа питања: појам уставног судства, системи контроле уставности, избор судија уставних судова, надлежности уставних судова.

Научни радови објављени у научним часописима и зборницима са рецензијом:

1) „Избор судија уставних судова у Босни и Херцеговини“, Правна ријеч 42/2015, 135–153.

Избор судија уставних судова различито је уређен у упоредном праву. У овом раду, аутор анализира три питања која су важна за избор судија: услови за избор, орган који врши избор и дужина мандата судија уставних судова.

Да би анализирао избор судија уставних судова у Босни и Херцеговини, аутор је применио позитивноправни и упоредноправни метод. Прво је анализирао уставна и законска решења у Босни и Херцеговини, а онда их је упоредио са уставним решењима у бившим југословенским републикама.

Рад је прожет критичком анализом уставних решења у Босни и Херцеговини, која аутор критикује по више основа: прво, сматра да услови за избор судија нису адекватно регулисани; друго, сматра да није на одговарајући начин решено питање органа који врше избор судија; треће, критикује сталност функције судија уставних судова. Полазећи од ове критичке анализе, аутор предлаже решења која треба унети у уставе државе и ентитета.

2) „Уставноправни основ равноправности полова у Босни и Херцеговини“, Зборник радова са Школе родне равноправности, Универзитет у Источном Сарајеву – Гендер центар Владе Републике Српске, Источно Сарајево 2015, 58–69.

Равноправност полова је важно начело сваког модерног уставног система.

Важно је размотрити на који начин и у ком обиму је оно уређено уставом и законима дате државе. Ово питање је посебно важно у Босни и Херцеговини, имајући у виду специфичност њеног уставноправног система, различите друштвено-политичке околности доношења устава Босне и Херцеговине и ентитета, као и правну технику коришћену при изради устава.

Ови чиниоци су утицали на то да уставне норме понекад нису јасне и да постоје различита тумачења њиховог садржаја и домаћаја. Ово посебно важи за Устав Босне и Херцеговине, у првом реду у погледу тумачења правне снаге и начина примене међународноправних инструмената из његовог Анекса I. Ово није само важно теоријско питање, већ утиче и на разумевање обима и/или начина остваривања појединих људских права, па и на остваривање начела равноправности полова.

Према схватању које се заступа у овом раду, равноправност полова је гарантована уставима Босне и Херцеговине и ентитета, и то не само у њиховом нормативном делу већ, кад је у питању Устав Босне и Херцеговине, и непосредном применом одговарајућих међународноправних инструмената из Анекса I.

3) „Радничка партиципација у бившим југословенским земљама и Европској унији. Упоредноправна анализа“, Зборник радова *Однос права у региону и права Европске уније*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2015, 429–457.

Аутор се у раду бави анализом позитивноправних решења којима се уређује право радника да учествују у управљању предузећима у државама чланицама Европске уније и бившим југословенским земљама, као и у предузећима која делују у најмање две државе чланице Уније. Рад се бави анализом функционисања савета рада, као једног од основних облика радничке партиципације.

На основу анализе националних законодавстава и директива Европске уније, аутор долази до закључка да постоје извесне разлике у облицима остваривања радничке партиципације, који се односе на органе посредством којих се партиципација остварује, њихов састав, избор и надлежности, али да су основни принципи исти и да се могу свести на правило да радници у основи имају право да буду информисани и консултовани.

Упоређујући национална законодавства држава чланица Уније и бивших југословенских земаља, аутор предлаже низ решења која треба да доведу до побољшања, с циљем проширивања права радника на партиципацију.

4) „Консоцијација и федерализам“, *Савремени проблеми правне и политичке филозофије* (ур. Б. Спаић, Д. Бановић), (партнери у пројекту Српско удружење за правну и социјалну филозофију, Београд и Центар за политичке студије, Сарајево), Шахинпашић, Сарајево – Загреб 2016, 287–309.

Аутор се у раду бави анализом уставних система држава које имају федерално уређење и политички режим консоцијативне демократије. Циљ рада је да објасни на који начин се ова два облика државе преплићу и допуњавају и који разлози доводе до тога да једна држава оба нормира својим уставом. У раду се

анализирају федералне државе које се могу сматрати консоцијативним или полуконсоцијативним демократијама, као што су Босна и Херцеговина, Белгија, Швајцарска и Канада.

Закључак је да федерација мора имати политички режим консоцијативне демократије уколико је њено друштво сегментирано, тако да, чак и ако сваки друштвени сегмент има своју федералну јединицу, то није довољна гаранција равноправног учешћа друштвених сегмената у процесу одлучивања. Начела консоцијације и федерализма понекад се мешају, тако да примена механизма консоцијативне демократије доводи до схватања да једна држава није федерација, већ да представља савез држава. Основ разликовања два облика државе која аутор анализира јесте субјект који учествује у формирању државних органа и доношењу одлука, односно субјект у чијем интересу се одлуке доносе. Тај субјект у федерацији су федералне јединице као политичко-територијалне целине, док консоцијација треба да обезбеди интересе друштвених група, које добијају политички субјективитет.

5) „Ограничења демократског потенцијала политичког режима Босне и Херцеговине“, *Daytonski мировни споразум и будућност Босне и Херцеговине*, Академија наука и умјетности Босне и Херцеговине, Сарајево 2016, 85–98, DOI 10.5644/PI2016.166.05.

Аутор анализира политички режим Босне и Херцеговине са становишта његовог демократског потенцијала и могућности да буде ублажена доминација сегментарних политичких елита у процесима одлучивања. Полази од схватања да плурално друштво, какво је босанскохерцеговачко, захтева политички режим консоцијативне демократије, али да је потребна његова делимична реформа, како би се ублажио јаз између политичких елита и грађана.

У раду се заступа став да није основано опредељивање између консоцијативне и либералне (већинске) демократије, јер ни прва ни друга не гарантују смањење јаза између елита и грађана, већ да консоцијацију, која одговара природи друштва, треба обогатити елементима непосредне демократије. Тиме се барем потенцијално превазилази „једнодимензионалност“ грађанина, односно његово свођење на припадност само једној друштвеној групи – конститутивном народу.

6) „Comparative Analysis of the Legislative Function of the Parliaments of Serbia, Bosnia and Herzegovina, and Montenegro“, *Central and Eastern European Legal Studies* No. 1/2016, pp. 75–117.

Аутор врши упоредну анализу законодавне функције парламената Србије, Босне и Херцеговине и Црне Горе. Рад почиње анализом правног основа вршења законодавне функције, која се налази у уставима и парламентарним пословницима, а у Републици Србији и у посебном закону о парламенту. Аутор полемисе са овим решењем, сматрајући га непотребним. Потом анализира уставне норме које се односе на вршење законодавне функције, уочавајући сличности и разлике устава у посматраним уставним системима и износећи свој суд о њима.

Следећи део чланка посвећен је анализи појединих подфункција законодавне функције: уставотворној и ревизионој, законодавној у ужем смислу и буџетској. Међу питањима којима се аутор бави, посебно се истиче питања субјеката који имају право да предложе промену устава или доношење и промену закона, у чему се посматране државе разликују.

Знатан део рада посвећен је анализи законодавног поступка, почев од законодавне иницијативе, разматрања нацрта односно предлога закона, улоге радних тела парламента, до доношења и ступања на снагу закона.

Осим позитивноправног и упоредног метода, аутор широко примењује и политиколошки метод, дајући преглед законодавне активности посматраних парламената. Овакав приступ омогућио му је да анализира нормативна решења, али и стварно функционисање парламената, односно чиниоце који утичу на вршење законодавне функције.

7) „О природи изборних листа у Изборном закону Босне и Херцеговине“, Правна ријеч 46/2016, 133–151.

Аутор се у раду бави анализом природе изборних листа уопште и у Босни и Херцеговини посебно. Анализира разлике између затворене и (полу)отворене листе, у светлу све чешћих захтева да у изборном законодавству Босне и Херцеговине полуотворена листа буде замењена затвореном листом. Сматра да ови захтеви нису оправдани, јер би њихово испуњење значило умањивање ионако малог утицаја бирача на састав представничких тела.

Аутор сматра да затворене листе повећавају доминацију партијских елита изборним процесом и слабе ионако неразвијене везе између бирача и њихових представника. Међутим, ни полуотворена листа, предвиђена Изборним законом Босне и Херцеговине, није без недостатака, на које аутор указује у раду. Штавише, он сматра да су измене Изборног закона из 2016. године допринеле слабљењу утицаја бирача на изборни процес, будући да је политичким странкама дата већа могућност утицаја на то који кандидати ће бити изабрани.

Аутор се залаже за замену полуотворених листа отвореним листама, без икаквих ограничења у погледу броја гласова које поједини кандидати морају освојити да би били изабрани. Бирачи би имали право да гласају за кандидате са различитих листа, могли би гласати за онолико кандидата колико мандата отпада на одређену изборну јединицу, док изборни успех кандидата уопште не би зависео од његовог места на листи већ искључиво од броја освојених гласова.

8) „Recall of Political Officials as an Instrument of Control and Political Responsibility“, *Legal, Social and Political Control in National, International and EU Law*, Collection of Papers from the International Scientific Conference, Faculty of Law, University of Niš, Niš, 2016, 143–163; зборник испуњава услове за категоризацију М14

Рад је посвећен анализи института опозива, као значајном средству утицаја бирача на изабране представнике и остваривања начела народног суверенитета. Опозив се посматра и као средство контроле и остваривања политичке

одговорности. Рад почиње питањем да ли је однос бирача и њихових представника правни или политички, или је пак и једно и друго.

Следећи део рада посвећен је упоредноправној анализи. Упоредна анализа треба да одговори на питања која се тичу субјекта, основа и поступка опозива.

9) „Локална самоуправа у Уставу Републике Србије: Проблеми и перспективе“, Српска политичка мисао, Посебно издање 2017, 159–175; часопис је категорисан као М 24

Устав Републике Србије садржи бројне норме о локалној самоуправи, које детаљно уређују ову материју, уносећи неколицину решења која није познавао раније важећи устав. Предмет овог рада је анализа садржине ових уставних норми, с циљем утврђивања да ли је правно-технички приступ регулисању ове материје правилан, те каква је садржина уставних норми. Имајући у виду циљ истраживања, основни примењени метод је позитивноправни.

Анализа показује да је материја локалне самоуправе регулисана неубичајено детаљно, што треба критиковати, јер такав начин уређења уставне материје чини тешким, ако не и немогућим, промену система локалне самоуправе. Устав треба да садржи само начела локалне самоуправе, док може детаљније регулисати само она питања која служе као гаранција заштите локалне самоуправе од централне власти. Уставотворцу је то само делимично пошло за руком. Рад садржи низ предлога о томе како преуредити уставно регулисање локалне самоуправе, о којима би се могло расправљати у случају ревизије Устава.

10) „European Parliament's Control of the European Commission – Procedural Aspects“, Procedural Aspects of EU Law (eds. T. Petrašević, D. Duić), Faculty of Law, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Osijek 2017, 471–489; зборник је реферисан у бази Hein Online

Европски парламент има право да контролише Европску комисију. Ова контрола, која је по својој природи политичка, има различите аспекте, укључује различите поступке, и доводи до различитих исхода. Сврха рада је да анализира ове поступке и да одговори на питање који систем власти је нормиран у Европској унији, као и колики је демократски капацитет ове контроле.

Контрола се креће од права европских посланика да постављају питања и захтевају доношење правних аката, до обавезе Комисије да подноси извештаје Европском парламенту, који у крајњој линији има право да јој изгласа неповерење.

Сврха овог рада је да анализира норме које дају Европском парламенту право контроле над Европском комисијом, да објасни процедуралне аспекте контроле, покаже добре и лоше стране ових решења и на крају да омогући сазнање о систему власти који ту контролу чини својим саставним делом.

Један од циљева рада је да буде утврђено да ли је систем власти у Европској унији сличнији америчком председничком систему или европским парламентарним системима, или, пак, Европски парламент може да користи поступке контроле који имају хибридни карактер. Поређење са националним системима власти неопходан је аспект студије.

11) „Novelties of the Soviet Constitutionalism: The Principle of the Unity of Powers“, *International Critical Thought* Vol. 7, No. 3/2017, 345–363, Journal of the Chinese Academy of Social Sciences, часопис је индексан у Emerging Sources Citation Index (дио Web of Science Core Collection)

Аутор анализира одредбе првог совјетског устава (1918) о односу законодавне и извршне власти, како би дао одговор на питање да ли је и у којој мери био конституционализован принцип јединства власти.

Будући да су надлежности и однос органа законодавне и извршне власти били уређени уставом, аутор анализира одговарајуће уставне норме. Долази до закључка да је Устав РСФСР конституционализовао принцип јединства власти, али да он чак ни нормативно није био доследно изведен. Совјет народних комесара као извршни орган имао је, и по слову овог устава, поједине надлежности које су нарушавале „чистоту“ принципа јединства власти, што је само олакшавало његову превласт у пракси.

Аутор сматра да су ванредне прилике, изазване грађанским ратом и страном интервенцијом, добрим делом утицале на то, али не занемарује ни значај уставног нормирања, које није доследно тежило увођењу скупштинског система.

12) „Надлежности у Босни и Херцеговини за закључивање уговора о избјегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и имовину“ (први аутор: виши асистент Ђорђе Мариловић, мр), *Правна ријеч* 50/2017, 141–155.

Међу препознатљиве одлике сложених држава спада подела надлежности за увођење и убирање пореза, као и за располагање тако оствареним приходима. Подела надлежности између централне и субцентралних власти има различите облике у упоредном праву. Посебности уставног поретка Босне и Херцеговине нуде прилику за анализу несвакидашњих решења. Предмет овог рада управо је питање поделе надлежности између институција Босне и Херцеговине и ентитета у погледу опорезивања. Тачније, у раду се сагледава проблематика закључивања и спровођења међународних уговора о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са уставноправног и порескоправног становишта.

Аутори указују на неуставност уговора о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину које је Босна и Херцеговина закључила од свога настанка до данас, као и на одговарајуће правне последице. Указано је на две могућности у складу са Уставом Босне и Херцеговине. Прво, на основу уставне надлежности ентитета у области директних пореза, где се сврставају порези на доходак и на имовину, и на основу уставне могућности да закључују међународне уговоре под одређеним условима, ентитети могу закључивати међународне уговоре у односу на порезе на доходак и на имовину. Друга могућност била би пренос надлежности у овој области са ентитета на институције Босне и Херцеговине.

13) „(Не)посредан избор председника Републике Србије?“, Председник Републике и Устав (ур. В. Петров), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2018, 57–72.

Аутор образлаже свој предлог да председника Републике Србије треба да бира Народна скупштина Републике Србије. Анализира надлежности председника Републике, за којег сматра да има улогу модератора и арбитра а не активног творца државне политике, због чега му није потребан демократски легитимитет задобијен на непосредним изборима. Штавише, користећи тај легитимитет, непосредно бирани председник Републике, уколико је истовремено шеф владајуће странке, користи свој непосредан избор како би се претворио у најмоћнију политичку институцију.

Рад не садржи само анализу решења садржаних у Уставу Републике Србије, већ и упоредноправну анализу, која треба да укаже на однос између начина избора председника, с једне стране, и његових надлежности и односа са другим политичким институцијама, с друге стране. Иако Устав Србије садржи решења слична онима која су садржана у уставима низа држава, има случајева и да посредно бирани председник републике има надлежности које се не могу свести на церемонијалне.

14) „The Legitimacy of the Local Representative Bodies: The Case Study of Serbia and Bosnia and Herzegovina“ (коаутор С. Орловић), Central and Eastern European Legal Studies 1/2018, 129–160.

Аутори упоређују системе локалне самоуправе у Републици Српској и Федерацији Босне и Херцеговине и Републици Српској, и то у сегменту који се односи на легитимитет локалних представничких тела. Полазе од схватања да је упоредна анализа оправдана због заједничке уставне историје и традиције, чињенице да су у исто време почеле са крупним уставним променама, које су обухватиле и нормирање система локалне самоуправе, али и због тога што је уставни систем Републике Српске добрим делом уређен по узору на уставни систем Републике Србије.

Први део анализе посвећен је начину избора локалних представничких тела. Једна од идеја коју аутори заговарају у раду јесте да се локална представничка тела увек бирају непосредна, чак и ако се град састоји од више општина. Аутори се баве и питањем распуштања локалних представничких тела, уочавајући разлике у погледу тога који орган има право да их распусти и под којим условима. Аутори сматрају да идеја распуштања локалног представничког тела није прихватљива, али ако је већ нормирана, боље је да одлуку о том распуштању доноси парламент него влада. Важан део рада посвећен је анализи локалних представничких тела са локалном извршном влашћу. Аутори уочавају важне разлике између посматраних система локалне самоуправе, дајући предност ономе које је нормирано у Републици Србији, сматрајући да, барем потенцијално, јача локална представничка тела у односима са локалном извршном влашћу.

15) „The Adequacy of the Political Bicameralism“, Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву 1/2019, 21–43; (рад је прихваћен за

објављивање)

У овом раду, аутор истражује адекватност политичког бикамерализма у савременим уставним системима. Поставља хипотезу да политички бикамерализам не служи сврси која је дефинисана у теоријским радовима. Да би доказао ову хипотезу, аутор расправља о свим основним аргументима у прилог политичком бикамерализму. Проблематизује идеју да други дом мора да мудро и без страсти и предрасуда расправља о законима и другим одлукама.

Аутор тврди да су чланови другог дома такође чланови странака, који морају следити страначка упутства и дисциплину. Чињеница да се други дом обично бира (ако је уопште бирају) користећи другачији изборни систем од доњег дома у већини случајева доводи у питање његову легитимност. Други дом углавном чине конзервативнији чланови него што је случај са доњим домом. Стога, истина је да други дом обично спречава или бар успорава друштвене и политичке промене, али то се не дешава зато што су његови чланови мудрији или пажљивији док доносе одлуке, већ зато што припадају конзервативнијим странкама.

Резултати анализе наводе на закључак да не постоји ваљан аргумент заснован на принципима демократије и народног суверенитета у корист појма политичког бикамерализма у унитарним државама.

16) „Утичу ли пресуде Европског суда за људска права на природу уставног уређења Босне и Херцеговине?“, Свеске за јавно право 35–36/2019, 3–9.

Аутор развија став да пресуде Европског суда за људска права против Босне и Херцеговине не треба да утичу на суштину уставног уређења Босне и Херцеговине, под чим мисли на облик државног уређења и облик политичког режима. Након доношења ових пресуда, изнесени су бројни предлози о томе каква треба да буде садржина уставних реформи. Неки од тих предлога усмерени су на промену политичко-територијалне организације и организације и надлежности појединих институција, као што су Парламентарна скупштина и Председништво.

У раду се анализира утицај различитих уставних решења на састав, начин избора и надлежности појединих институција. Анализа је показала да већина тих решења не утиче на природу облика државног уређења и облика политичког режима. Нека од тих решења могла би утицати на степен примене федералног начела или принципа консоцијативне демократије, али не и на правну природу ентитета или њиховог односа са државом, што је кључно за процену уставног уређења Босне и Херцеговине.

17) „Нормативно и стварно у теорији народног суверенитета“, Државни поредак суверенитет у времену глобализације (ур. академик А. Костић), Српска академија наука и уметности, Београд 2019, 187–210.

Аутор се у раду бави облицима остваривања народног суверенитета, како би показао да постоји значајна разлика између идеје да народ врши врховну власт и могућности да ова идеја буде остварена. Критички анализира идеју народног представништва, полазећи од става да, због природе друштва, које је подељено на групе са супротстављеним интересима, није могуће да представник представља сав народ.

Циљ рада није да се анализирају сви уставноправни институти који омогућавају остваривање идеје народног суверенитета, већ да се укаже на то да уставна решења отежавају остваривање идеје народног суверенитета. С тим циљем, анализирају се институти мандата, опозива и референдума. Применом позитивноправног и упоредног метода, аутор долази до сазнања о томе како су уставни модерни демократија уредили ове институте. Указује на недостатке уставних решења и предлаже другачија решења, која имају за циљ да народна сувереност буде делотворније вршена. Већа делотворност може бити постигнута успостављањем правне везе између народа и његових представника, што у крајњој линији може довести до опозива ових других, али и у релативно једноставним условима за непосредно одлучивање народа путем референдума.

18) „Изборни депозит и демократски избори“, *Право и вриједности* (ур. Р. В. Лукић), Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2019, 165–186; **зборник радова са научним скупа категорисаног као научни скуп са међународним учешћем**

Аутор истражује природу и значај изборног депозита, као једног од услова које политички субјекти морају испунити да би учествовали на изборима. Основна дилема је да ли је изборни депозит легитиман, имајући у виду циљ који њиме наводно треба постићи, а то је спречавање учешћа на изборима неозбиљних кандидата.

У раду се указује на позитивноправна решења у низу држава, уз закључак да изборни депозит није универзално прихваћен, а и кад јесте, да је само један од потребних услова. Аутор такође анализира праксу Европског суда за људска права и националних судова, која је различита, јер неки судови сматрају да је изборни депозит легитимна и рационална мера, док други оспоравају његову уставност.

Аутор сматра да изборни депозит није легитимна мера, јер доводи до неравноправног положаја политичких субјеката, спречавајући или отежавајући учешће на изборима малим и новооснованим политичким странкама и независним кандидатима. Ова мера је дискриминаторна и зато што не може проћи тест пропорционалности, будући да се исти циљ може постићи другом, мање рестриктивном, мером, а то је прикупљање потписа подршке бирача.

19) „(Не)моћ парламента у државама у транзицији“, *Hereticus* 1–2/2019, 43–63.

Циљ рада је да анализира уставни и политички положај парламента у државама у транзицији. Основна хипотеза је да је парламент постао другоразредна политичка институција, упркос томе што је номинални представник воље суверена и што врши најзначајније функције. У раду се анализирају уставом нормирани односи између политичких институција, како би била потврђена ова хипотеза. Аутор има у виду да су уставима прописана и права владе и председника републике према парламенту, која они широко и често користе, што значајно повећава њихову моћ.

Иако је анализа примарно уставноправна, она се не може зауставити само на подручју права, већ мора имати и политиколошки аспект. Такав приступ је нужан из више разлога. Прво, треба анализирати стварне односе политичких

институција, које не морају нужно бити засноване на уставним нормама, а најчешће то и није случај. Друго, улога парламента зависи и од деловања субјеката који се само условно могу назвати уставним, а то су политичке странке.

Закључак је да је моћ парламента мања од оне коју имају влада и председник републике, како због чињенице да фрагментирани парламент често није у стању да обезбеди стабилну парламентарну већину, тако и због чињенице да партијска влада и председник републике екстензивно користе своја уставна овлашћења.

20) „О идеологизацији људских права“, Д. Потпарић, С. Драгићевић (ур.), Зборник радова професору Јовици Тркуљи у част, Центар за националну политику, Београд 2021 (рад је прихваћен за објављивање)

Аутор се у раду бави проблемом идеологизације људских права, који је најизраженији у међународним односима, у којима су кршења људских права, под изговором њихове заштите, флагрантна, али нису мања ни у појединим друштвима. Циљ рада је да покаже како се под апстрактним и наизглед неидеолошким уставним нормама и филозофским ставовима о људским правима врши њихово раздвајање по значају и омогућава очување постојећег друштвеног поретка.

Анализом појединих људских права може се доћи до закључка о томе како она имају идеолошке корене, јер су настала било у либералној, било у социјалистичкој идеолошкој традицији. Она се различито разумеју и примењују у различитим историјским епохама, друштвеним условима и друштвеним системима.

Идеолошки карактер људских права може се разумети само ако се она посматрају као део уставне материје, јер кад се посматрају као део система уставних норми о економском и политичком систему, види се како она служе очувању постојећег или стварању новог друштвеног система.

21) „О социјално-економском бикамерализму“, Право, традиција, промјене (ур. Д. Ђеранић), Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2020, 210–234; зборник радова са научног скупа категорисаног као међународни научни скуп прве категорије

Аутор се бави најмање проучаваним и конституционализованим обликом бикамерализма – социјално-економским бикамерализмом. Испитује теоријски основ његовог постојања, сматрајући да је социјално-економски бикамерализам потребан због тога што парламент не може да буде представништво само грађана као апстрактних јединки, већ и друштвених група, које објективно постоје, а чији интереси се разликују. У питању су друштвене групе које се образују у економској сфери, тј. у вези са друштвеном организацијом рада.

Други ниво анализе је упоредноправни, јер аутор указује на три уставна система (Словеније, Ирске и Марока) у којима постоји социјално-економски бикамерализам. Истражује уставноправни положај социјално-економског дома, што значи његову правну природу, састав, начин избора, надлежности и однос са другим домом парламента. У потребној мери, коришћењем историјског и политиколошког метода, аутор објашњава разлоге конституционализације социјално-економског бикамерализма.

Закључак је не само да је социјално-економски бикамерализам скоро непознат у модерној уставности, већ и да социјално-економски дом има врло ограничене надлежности, које значајно умањују могућност његовог утицаја на вршење функција парламента. Он се јавља као корективни фактор, који опомиње, саветује, предлаже и ветира, али ретко има могућност да делотворно одлучује.

22) „Достигнућа самоуправљања у Југославији – уставни аспекти“, А. Sasso, Н. Кујовић (ур.), Социјална демократија у Босни и Херцеговини – Хисторијски преглед и разматрања за будућност, Friedrich Ebert Stiftung, Сарајево 2020, 97–127.

Аутор анализира уставни оквир самоуправљања у Југославији. Рад прати развој система самоуправљања кроз три фазе, од Уставног закона из 1953. до последњег Устава из 1974. године. Намера аутора је да објасни како се самоуправни систем развијао институционално и уставно. Сврха рада је да анализира развој политичког система кроз организацију и функционисање скупштине, будући да је била дефинисана као врховни орган власти.

Иако су скупштине на свим нивоима државне организације промениле структуру, увек су постојали домови који су морале да обезбеде учешће радног народа у доношењу одлука. Међутим, политичка елита је увек практично контролисала ове институције, а према Уставу из 1974. чак је имала и свој „дом“ - друштвено-политичко веће. Стога је југословенски систем у пракси, а донекле и уставно, више имао обележја партиципативне него самоуправне демократије. Заснивао се на имплицитној супротстављености политичке елите и радничке класе, уз доминацију прве. Ова основна противречност утицала је и на институционални систем.

23) „L'Organizzazione del governo nella Jugoslavia socialista: L'influsso del costituzionalismo sovietico“ (коаутор С. Аличић), III Seminario „Russia e Mediterraneo“, Centenario della Costituzione sovietica del 1918 Influssi nei paesi del Mediterraneo, Istituto di studie programmi per il Mediterraneo – Unita di ricerca „G. La Pira“ Consiglio Nazionale Delle Ricerche – Associazione degli Istituti d'istruzione superiore giuridica della Federazione Russa, Sassari 2018, рад је прихваћен за објављивање

Аутори се у раду баве анализом организације државне власти по Уставу РСФСР и уставима социјалистичке Југославије. Циљ рада је да се утврди да ли је и у којој мери совјетска уставност утицала на уставност социјалистичке Југославије у погледу организације државне власти.

Закључак је да је тај утицај био видљив у Уставу ФНР Југославије од 1946. године, јер је тај устав рађен под непосредним утицајем совјетске уставности. Утицај совјетске уставности на касније југословенске уставе био је знатно слабији, како због идеолошко-политичког разилажења Југославије и Совјетског Савеза 1948. године, тако и због промене природе југословенског федерализма и социјалистичког модела.

Највећа сличност огледа се у прихватању начела демократског јединства власти у Уставу РСФСР и југословенским уставима, мада је то начело недоследно, са различитим садржајем и у различитој мјери,

конституционализовано.

Аутори се у раду баве питањем уставног одређивања носиоца суверенитета, односа легислативе и егzekутиве и остваривањем суверенитета. Тежишни део рада посвећен је анализи односа законодавне и извршне власти. Закључак до кога аутори долазе је да су сви анализирани уставни конституционализовали доминацију представничког тела, али уз значајна одступања, која су, како у Уставу РСФСР, тако и у појединим југословенским социјалистичким уставима, давала значајну моћ извршној власти. Аутори се приклањају теоријским схватањима по којима су ови уставни у суштини нормирали систем државне власти који је почивао на мешавини начела јединства власти и начела поделе власти.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна делатност пре последњег избора

- 1) Асистент на предмету Социологија, Факултет за менаџмент Слобомир П Универзитета, април 2004–децембар 2006;
- 2) Виши асистент на предмету Уставно право, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, јануар 2007–септембар 2010;
- 3) Доцент на предмету односно ужој научној области Уставно право, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, септембар 2010–септембар 2015 (изводио наставу на предмету Уставно право, а потом Уставно право I и Уставно право II на I циклусу студија, те на предмету Упоредно уставно право на II циклусу студија);
- 4) У академским годинама 2010/2011. и 2011/2012. изводио наставу и на предмету Увод у право, а у академској 2012/2013. години и на предмету Теорија државе;
- 5) Ментор кандидату Јелени Сарафијан за израду завршног мастер рада на тему „Нормативни оквир и остваривање начела подјеле власти“ (рад је одбрањен на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, марта 2015. године);
- 6) Председник Комисије за оцену и одбрану магистарског рада „Принтани и електронски медији у процесу дисолуције СФРЈ, са посебним фокусом на стицање независности Босне и Херцеговине“, кандидата Изудина Шарића (теза је одбрањена на Правном факултету Универзитета у Тузли, 2014. године);
- 7) Члан Комисије за одбрану магистарског рада „Европске интеграције и правни положај Босне и Херцеговине у процесу придруживања Европској унији“ (рад је одбрањен на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, априла 2015. године).
- 8) Ваннаставна образовна делатност:
 - 8.1.** Предавач на Школи родне равноправности коју су 2013. и 2014. године организовали Универзитет у Источном Сарајеву и Гендер центар Владе Републике

Српске (тема предавања „Уставноправни основ равноправности полова у Босни и Херцеговини“);

8.2. Предавач на Летњој школи „Изазови демократије у мултикултурним друштвима“ („Challenges of Democracy in Multicultural Societies“) – Предавање на тему „Непосредна демократија у Босни и Херцеговини“, Lenzerheide, Швајцарска, август 2013 (организатори Swiss Cooperation Office Bosnia and Herzegovina, Universität Zürich, Zentrum für Demokratie, Aarau);

8.3. Члан Научног одбора и предавач на Међународној летњој школи толеранције – „Rethinking the Culture of Tolerance“, коју су организовали Универзитет у Источном Сарајеву, Универзитет у Сарајеву и Универзитет Biccosa у Милану, септембар 2014 (предавање на тему „Institutional Preconditions of Tolerance in Multiethnic Societies – The Cases of the Western Balkans Societies“);

8.4. Предавач на панел дискусији у оквиру Humanity in Action BiH Program „Потицање демократских вриједности и активног грађанства међу младима“ о људским правима у уставном систему Босне и Херцеговине, Сарајево 2016;

8.5. Члан Научног одбора и предавач на Међународној летњој школи толеранције – „Rethinking the Culture of Tolerance“, коју су организовали Универзитет у Источном Сарајеву, Универзитет у Сарајеву и Универзитет Biccosa у Милану, септембар 2017.

Образовна делатност после последњег избора

Навести све активности (учбеници и друге образовне публикације, предмети на којима је кандидат ангажован, гостујућа настава, резултате анкете⁷, менторство⁸)

Предавања на матичном универзитету, гостујућа предавања на универзитетима и стручна предавања:

- 1) Ванредни професор на ужој научној области Уставно право – предаје предмете Уставно право I и Уставно право II на I циклусу студија, те Упоредно уставно право и Изборно право на II циклусу студија, на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, од септембра 2015. године и даље;
- 2) Ванредни професор на предмету Основи теорије државе и права, на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву – Смер Политикологија и међународни односи, у академској 2017/18. години;
- 3) Ванредни професор на предмету Избори и изборни системи, на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву – Смер Политикологија и међународни односи, у академској 2019/20. години и 2020/21. години;
- 4) Гостујући предавач на Правном факултету Свеучилишта Josipa Jurja Strossmaeyera у Осијеку, мај 2017. године, у оквиру програма размене наставног особља Erasmus +, где је студентима у оквиру курса Уставно право држао предавања о уставном уређењу Босне и Херцеговине и Републике Хрватске;
- 5) Гостујући професор на предметима Европско право људских права и Уставно

⁷ Као доказ о резултатима студентске анкете кандидат прилаже сопствене оцјене штампане из базе.

⁸ Уколико постоје менторства (магистарски/мастер рад или докторска дисертација) навести име и презиме кандидата, факултет, ужу научну област рада.

уређење Европске уније, на трећем циклусу студија, Правни факултет Универзитета „Џемал Биједић“ у Мостару, у академској 2017/18. години;

6) Одговорни наставник на предмету „Држава и суверенитет“, на другом циклусу студија, у академској 2019/2020. години, те гостујући предавач на истом предмету у академској 2020/2021. години, Правни факултет Универзитета у Тузли;

7) Гостујући предавач на Правном факултету Универзитета у Новом Саду, на предмету Уставно право, позив је упућен за академску 2021/22. годину;

8) Члан Научног одбора и предавач на Међународној летњој школи толеранције – „Rethinking the Culture of Tolerance – Minorities in Democracy“, коју су организовали Универзитет у Источном Сарајеву, Универзитет у Сарајеву и Универзитет Bicocca у Милану, септембар 2015. (предавање на тему „Legal and Political Status of Ethnic Minorities in the Processes of Decision-making“);

9) Предавач на школи људских права „Humanity in Action“, Сарајево, предавање на тему „Human Rights in Bosnia and Herzegovina: Between Constitutional Principles and Reality“, јун 2016;

10) Предавач на Школи родне равноправности, Универзитет у Источном Сарајеву, Пале 2016, предавања на теме: „Законски и институционални оквир равноправности полова и забране дискриминације у Босни и Херцеговини“ и „Право на представљеност у политичким институцијама у свјетлу родне равноправности“;

11) Предавач на Школи толеранције „Rethinking the Culture of Tolerance“, у организацији Универзитета Milan Bicocca, Универзитета у Источном Сарајеву и Универзитета у Сарајеву, Сарајево – Источно Сарајево 2016, предавање на тему „Constitution, Laws, and Reconciliation“;

12) Предавач на Школи толеранције „Rethinking the Culture of Tolerance“, у организацији Универзитета Milan Bicocca, Универзитета у Источном Сарајеву и Универзитета у Сарајеву, Сарајево – Источно Сарајево 2017, предавање на тему „Migrations and Human Rights in Bosnia and Herzegovina“;

13) Предавач на Правној клиници „Правда за дјецу“, у организацији Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву и Центра за људска права из Мостара, 2017. и 2018. године (по једно предавање у Палама и Бијељини), на тему „Уставносудска заштита права дјетета у Босни и Херцеговини“ (Пале) и „Заштита права дјетета у пракси Уставног суда Босне и Херцеговине“ (Бијељина);

14) Координатор пројекта Правна клиника „Заштита од насиља у породици“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2019–2021.

Менторство и чланство у комисијама за одбрану докторског, магистарског и мастер рада:

1) Председник Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације „Извршна и законодавна власт у процесу демократизације Европске уније“, кандидаткиње мр Лејле Балић, Правни факултет Универзитета у Сарајеву, одбрањене 2016. године;

2) Члан Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидаткиње Сање Савић, мр, „Земаљски устав (Статут) од 1910. године“, одбрањене на Правном

факултету Универзитета у Крагујевцу, априла 2016. године;

3) Ментор за израду мастер рада кандидата Михаила Цвјетиновића „Модели парламентаризма у Европи“, одбрањеног на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, 24.4.2017;

4) Члан Комисије за одбрану докторске дисертације „Могућности примјене социјалног учења цркве у савременом друштву“, кандидата Драгана Гајића, Православни богословски факултет „Св. Василије Острошки“, Фоча, одбрањене априла 2017;

5) Председник Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата мр Едина Дједовића „Уставно регулисање посебног и заједничког у компаративним уставним системима“, одбрањене на Правном факултету Универзитета „Џемал Биједић“ у Мостару, 13.4. 2017. године;

6) Заменски члан Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата мр Седада Дедића „Улога државе у економској политици са посебним освртом на Босну и Херцеговину“, одбрањене на Правном факултету Универзитета „Џемал Биједић“ у Мостару, 2017. године;

7) Ментор за израду завршног мастер рада на тему „Законодавна власт у представничким демократијама“, кандидаткиње Ане Шиљековић, на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, одбрањеног 14.9.2017. године;

8) Члан Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације на тему „Судска контрола управе“, кандидаткиње Сање Голијанин, мр, на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу, одбрањене септембра 2019. године;

9) Члан Комисије за одбрану пројекта докторске дисертације на тему „Уставносудска контрола рада и дјеловања политичких странака“, кандидаткиње Наиде Курт, на Правном факултету Универзитета „Џемал Биједић“ у Мостару;

10) Члан Комисије за оцену и одбрану завршног мастер рада „Управни уговори – појам и обележја“, кандидаткиње Ане Грујић, на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, одбрањен у септембру 2019;

11) Ментор на изради докторске дисертације на тему „Парламентарна контрола извршне власти у Босни и Херцеговини са освртом на парламентарни надзор извршних тијела Еуропске уније“, кандидата Роберта Видовића, на Правном факултету Свеучилишта у Мостару (израда дисертације је у току).

Уџбеник и научна монографија:

(Наведено и у „Радови после последњег избора“)

1) **Уставно право**, Завод за уџбенике и наставна средства Републике Српске и Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2021, 487 стр. (ISBN 978-99955-1-540-9);

2) **Уставни лавиринт. Апорије уставног система Босне и Херцеговине**, Службени гласник, Београд 2021, 573 стр. (ISBN 978-86-519-2660-3).

Вредновање наставничких способности у оквиру система квалитета универзитета
након избора у звање доцента:

1) Зимски семестар 2015/2016. године	4.93/5.00;
2) Летњи семестар 2015/2016. године	4.64/5.00;
3) Зимски семестар 2016/2017. године	4.90/5.00;
4) Летњи семестар 2016/2017. године	4.88/5.00;
5) Зимски семестар 2017/2018. године	4.93/5.00;
6) Летњи семестар 2017/2018. године	4.90/5.00;
7) Зимски семестар 2018/2019. године	4.83/5.00;
8) Летњи семестар 2018/2019. године	4.73/5.00;
9) Зимски семестар 2019/2020. године	4.84/5.00;
10) Летњи семестар 2019/2020. године	анкета није одржана;
11) Зимски семестар 2020/2021. године	4.96/5.00.

Анкету је радио 331 испитаник.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Навести учешће у НИ пројектима (одобрени и завршени: назив НИ пројекта са
ознаком, период реализације, да ли је кандидат руководилац или учесник).
Остале стручне дјелатности.

Учешће на научним и стручним скуповима:

- 1) Саветовање „Октобарски правнички дани“, Удружење правника Републике Српске, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву и др., Бања Лука 2015;
- 2) Научни скуп „Двадесет година Дејтонског мировног споразума“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале 2015;
- 3) Симпозиј „Дејтонски мировни споразум и будућност Босне и Херцеговине“, Академија наука и умјетности Босне и Херцеговине, Сарајево 2015;
- 4) Панел дискусија „Импликације Daytonskog мировног споразума на Босну и Херцеговину и регију: двадесет година послје“, Факултет политичких наука Универзитета у Сарајеву, Сарајево 2015;
- 5) Конференција „Constitutional Courts in the Former Yugoslavia: The Role and Impact in Times of Transition“, Центар за друштвена истраживања „Аналитика“, Сарајево 2016;
- 6) Међународна научна конференција „Контрола у унутрашњем, међународном и праву Европске уније“, Правни факултет Универзитета у Нишу, мај 2016;
- 7) Саветовање „Октобарски правнички дани“, Удружење правника Републике Српске, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву и др., Бања Лука 2016;
- 8) Научни скуп „Поглед на Устав Србије – Десет година касније“, Српски правнички клуб и Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2016;
- 9) Конференција „Правосуђе: Стање и перспективе“, Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине, Мостар 2016;
- 10) Панел дискусија „Већинско одлучивање“, Фондација Центар за јавно право,

Сарајево 2016;

11) Интерпредметни састанак наставника и сарадника на предмету Уставно право, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2017, излагање на тему „Уставноправни положај председника Републике по Уставу од 2006. године“;

12) International Scientific Conference „Procedural Aspects of EU Law“, Faculty of Law, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Osijek 2017;

13) Међународна научна конференција „Глобализација и право“, Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2017;

14) Саветовање „Октобарски правнички дани“, Удружење правника Републике Српске, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву и др., Бања Лука 2017;

15) Научни скуп са међународним учешћем „Устав и изазови уставности у сложеним државама“, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука 2017;

16) Научни скуп „Наука и стварност“, Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2018;

17) Округли сто „Уставни процеси у региону“, Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2018;

18) Научни скуп „Право и вриједности“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале 2018;

19) III Seminario „Russia e Mediterraneo“, *Centenario della Costituzione sovietica del 1918 Influssi nei paesi del Mediterraneo*, Istituto di studie programmi per il Mediterraneo – Unita di ricerca „G. La Pira“ Consiglio Nazionale Delle Ricerche – Associazione degli Istituti d'istruzione superiore giuridica della Federazione Russa, Sassari 2018 (реферат *Знание советских Конституций и их влияние в Югославии*);

20) Научни скуп „Први век од присаједињења“, Правни факултет Универзитета у Новом Саду, Нови Сад 2018;

21) Међународна научна конференција „Право и мултидисциплинарност“, Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2019;

22) Правно-политиколошки колоквиј „Уставне и вануставне коректуре политичког система Босне и Херцеговине“, Фондација Центар за јавно право, Сарајево 2019;

23) Научно-стручна конференција „Босна и Херцеговина и европски оквир правосуђа, правде, слободе и безбједности“, Центар за лобирање, Бања Лука 2019;

24) Научна конференција „Родна равноправност – од једнаких права до једнаких могућности“, Српска академија наука и уметности, Београд 2019;

25) Правно-политолошки колоквиј „Уставне и вануставне коректуре политичког система БиХ“, Фондација Центар за јавно право и Факултет политичких наука, Сарајево 2019;

26) Међународна научна конференција „Босанскохерцеговачки федерализам – домети и ограничења“, Фондација Центар за јавно право и Правни факултет Универзитета у Сарајеву, Сарајево 2019;

27) Научни скуп са међународним учешћем „Право, традиција, промјене“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2019;

28) Научни скуп „830 година повеле Бана Кулина“, Правни факултет Универзитета у Тузли, Тузла, 2019;

29) Међународни научни скуп „Правна традиција и нови правни изазови“, Правни

факултет Универзитета у Новом Саду, 2020;

30) Међународни научни скуп „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2020;

31) Међународни научни скуп „Изазови правном систему“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2020.

Учешће у научним и стручним пројектима:

1) „Конституционализација Босне и Херцеговине“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2019–2021, суфинансира Министарство за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво Републике Српске, координатор пројекта и члан пројектног тима;

2) Члан пројектног тима за писање другог издања *Коментара Устава Босне и Херцеговине*, Фондација Конрад Аденауер, 2019–2021;

3) Координатор пројекта Правна клиника „Заштита од насиља у породици“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2019–2021.

Учешће у организацији научних скупова:

Члан организационих одбора научних скупова у организацији Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву:

1) „Двадесет година Дејтонског мировног споразума“ (2015);

2) „Право и вриједности“ (2018);

3) „Право, традиција и промјене“ (2019);

4) „Изазови правном систему“ (2020).

Учешће у организацији других научних скупова:

Руководилац Државноправне катедре на Октобарским правничким данима, 2020.

Учешће у издавачкој делатности:

1) Уредник Зборника радова „Однос права у региону и права Европске уније“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2015;

2) Уредник Зборника радова (Приручника) „Школа родне равноправности“, Универзитет у Источном Сарајеву и Гендер центар Владе Републике Српске, Источно Сарајево 2015;

3) Заменик уредника Зборника радова „Двадесет година Дејтонског мировног споразума“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2016;

4) Члан Уређивачког одбора Зборника радова „Људска права између идеала и изазова садашњости“, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим сједиштем у Косовској Митровици, 2016;

5) Члан Редакције Зборника радова „Национално и међународно право“, Правни

факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2017;

6) Члан Уређивачког одбора Зборника радова са међународног научног скупа „Правна традиција и интегративни процеси“, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2020;

7) Члан Уређивачког одбора Зборника радова са међународне научне конференције „Правни систем у времену нове реалности“ (скуп ће бити одржан у мају 2021. године), Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици;

8) Уредник Приручника „Заштита од насиља у породици“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2021.

Рецензентска делатност:

1) Рецензент уџбеника *Уставно право*, аутора проф. др Слободана Орловића, Правни факултет Универзитета у Новом Саду, Нови Сад 2018 (остали рецензенти проф. др Владан Петров и проф. др Дарко Симовић);

2) Рецензент за часопис *Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву*;

3) Рецензент за часопис *Годишњак студената Правног факултета у Источном Сарајеву*;

4) Рецензент за часопис *Journal of Contemporary Central and Eastern Europe*, са седиштем у УК, **часопис је реферисан у SCOPUS**;

5) Рецензент за часопис *Central and Eastern European Legal Studies*, Атина;

6) Рецензент за часопис *Зборник Правног факултета у Новом Саду*;

7) Рецензент за часопис *Зборник радова Правног факултета у Нишу*;

8) Рецензент за часопис *Наука и безбедност*, Криминалистичко-полицијског универзитета у Београду;

9) Рецензент за часопис *Politeia*, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци;

10) Рецензент за часопис *Sarajevo Social Sciences Review*;

11) Рецензент за скуп Октобарски правнички дани, 2018, 2019, 2020;

12) Рецензент за часопис *Годишњак Правног факултета у Сарајеву*;

13) Рецензент за часопис *Годишњак Академије правних знаности Хрватске*;

14) Рецензент тематског зборника радова међународне научне конференције „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, Правни факултет Универзитета у Нишу.

Међународна сарадња:

1) Члан Управног одбора Европске организације за јавно право (чини је преко 60 универзитета и научних института), са седиштем у Атини (вид. под „1. Основни биографски подаци“);

2) Члан међународних научних асоцијација: International Society of Public Law (ICON-S), International Institute for Self-management, Association Autogestion, Paris, International Association of Constitutional Law – IACL (вид. „1. Основни биографски подаци“);

- 3) Гостујући предавач на Правном факултету Свеучилишта у Осијеку, у оквиру пројекта Еразмус +, мај 2017 (вид. под „Образовна делатност после последњег избора“);
- 4) Члан редакција међународних академских часописа *Central and Eastern Europe Legal Studies* (Athens), *Journal of Contemporary Central and Eastern Europe* (UK), те Научног одбора академског е-часописа *Nuovi Autoritarismi e Democrazie: Diritto, Istituzioni, Società* (New Authoritarian Regimes and Democracies: Law, Institutions, Society), NAD-DIS (based on Unimi Online Journals' System), Editor-in-Chief Prof. Angela Di Gregorio, University of Milano (вид. „Чланство у редакцијама научних часописа“);
- 5) Члан Уређивачког одбора Зборника радова са међународног научног скупа „Правна традиција и интегративни процеси“, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2020. (вид. „Учешће у издавачкој делатности“);
- 6) Члан Уређивачког одбора Зборника радова са међународне научне конференције „Правни систем у времену нове реалности“ (скуп ће бити одржан у мају 2021. године), Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици (вид. „Учешће у издавачкој делатности“);
- 7) Члан Уређивачког одбора Зборника радова „Људска права између идеала и изазова садашњости“, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2016. (вид. „Учешће у издавачкој делатности“);
- 8) Члан Редакције Зборника радова „Национално и међународно право“, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2017. (вид. „Учешће у издавачкој делатности“);
- 9) Рецензент тематског зборника радова међународне научне конференције „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, Правни факултет Универзитета у Нишу (вид. 2.7. „Рецензентска делатност“);
- 10) Учесник више међународних научних скупова (вид. под „Учешће на научним и стручним скуповима“).

Чланство у редакцијама научних часописа:

- 1) Члан Редакције *Годишњака Правног факултета у Источном Сарајеву*;
- 2) Члан Редакције *Годишњака студената Правног факултета у Источном Сарајеву*;
- 3) Члан Редакције (Editorial Board) *Journal of Contemporary Central and Eastern Europe*, академског часописа са седиштем у УК, **часопис је реферисан у SCOPUS**;
- 4) Члан Редакције (Board of Editors) *Central and Eastern European Legal Studies*, академског часописа са седиштем у Атини;
- 5) Члан Редакционог одбора часописа *Правни хоризонти*, чији издавач је Правни факултет Универзитета у Нишу;
- 6) Члан Редакције *Наука и безбедност*, Криминалистичко-полицијског универзитета у Београду, од 31. маја 2018. до 31. децембра 2020. године;
- 7) Члан Научног одбора (Scientific Board) међународног академског е-часописа *Nuovi Autoritarismi e Democrazie: Diritto, Istituzioni, Società* (New Authoritarian Regimes and Democracies: Law, Institutions, Society), NAD-DIS (based on Unimi

Online Journals' System), Editor-in-Chief Prof. Angela Di Gregorio, University of Milano.

Цитираност на Google Scholar, Academia.edu u ResearchGate:

(Радови пре и после последњег избора)

- 1) „Workers' Councils in Yugoslavia: Successes and Failures“, 12 цитата на Google Scholar, 40 прегледа на Academia.edu, те 294 прегледа и пет цитата на Researchgate;
- 2) „Уставне промјене у Босни и Херцеговини“, *Држава, политика и друштво у Босни и Херцеговини*, 2011, 6 цитата Google Scholar;
- 3) „Предсједништво“, *Држава, политика и друштво у Босни и Херцеговини*, 2011, 4 цитата Google Scholar;
- 4) „Ограничења демократског потенцијала политичког режима Босне и Херцеговине“, 2016, 2 цитата на Google Scholar и 160 прегледа на Researchgate;
- 5) „Устав Босне и Херцеговине“, *Увод у политички систем Босне и Херцеговине*, 2009, 3 цитата Google Scholar;
- 6) „Криза парламентаризма у Босни и Херцеговини“, 2012, 2 цитата Google Scholar;
- 7) „Challenges of the Czech Radical Left“, 2013, 2 цитата;
- 8) *Босанскохерцеговачки федерализам*, 37 цитата Google Scholar;
- 9) „Novelties of the Soviet Constitutionalism: The Principle of the Unity of Powers“, 2017, 11 прегледа на Academia.edu;
- 10) „Надлежности у Босни и Херцеговини за закључивање уговора о избјегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и имовину“ (21 преглед на ResearchGate).

Функције на Универзитету односно Правном факултету:

- 1) Продекан за научно-истраживачки рад на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву (октобар 2011–јул 2014; јул 2014–2018);
- 2) Члан Етичког комитета Универзитета у Источном Сарајеву (2013–2018, 2018–);
- 3) Члан Сената Универзитета у Источном Сарајеву (2015–2018, 2020–);
- 4) Декан Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву (2018–);
- 5) Заменик руководиоца Катедре за правну теорију и јавно право на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву (2019–).

Чланство у осталим стручним телима:

- 1) Члан Комисије за информисање и признавање страних високошколских диплома Министарства просвјете и културе Републике Српске, 2015– 2019;
- 2) Члан-посматрач Комисије за праћење провођења Стратегије за борбу против корупције Министарства правде Републике Српске, 2015–2018;
- 3) Координатор Радне групе за израду Плана интегритета на Универзитету у Источном Сарајеву, 2017;
- 4) Члан Комисије за категоризацију научних часописа при Министарству за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво Републике Српске, 2018– .

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁹

Након што је констатовала да је једина пристигла пријава на Конкурс уредна, потпуна и благовремена, Комисија је интервју заказала за 10.05.2021. године, у просторијама Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву у Центру високог образовања у Бијељини. Интервјуу су присуствовали сва три члана Комисије за писање извештаја.

Интервјуу је приступио пријављени кандидат, др Горан Марковић. Комисија се састала са кандидатом и обавила слободан стручни разговор о кандидатовим научним радовима и његовим академским плановима. Чланови Комисије разговарали су са кандидатом и о његовом досадашњем научном и наставном раду. Кандидат је истакао да је професионално везан за Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву од 2007. године. Након успешно обављеног интервјуа, и прегледане приложене документације, Комисија је једногласно донела закључно мишљење.

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ/УМЈЕТНИЧКОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ¹⁰

С обзиром на то да је Законом о високом образовању предвиђено да кандидат за избор у научно-наставно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама треба да одржи предавање, а да је кандидат др Горан Марковић већ изводио наставу на високошколским установама од 2004. год. до данас, у звању асистента, вишег асистента, доцента и ванредног професора, предавање није одржано.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава.

Први кандидат др Горан Марковић

Минимални услови за избор у звање ¹¹	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
Један изборни период у звању ванредног	Испуњава	Сенат Универзитета у Источном Сарајеву, одлука бр.

⁹ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа.)

¹⁰ Кандидат за избор у наставно-научно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом коју формира вијеће организационе јединице, одржи предавање из наставног предмета уже научне/умјетничке области за коју је конкурисао.

¹¹ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

професора		02-C-394-I/15 од 11.09.2015. године, избор у звање ванредног професора
Најмање осам научних радова из области за коју се бира, објављених у научним часописима и зборницима са рецензијом након избора у звање ванредног професора	Испуњава	Двадесет три (23) рада из уже научне области приложена уз пријаву на конкурс, након избора у звање ванредног професора, објављена у научним часописима и зборницима са рецензијом, од чега је шест чланака на енглеском језику и један на италијанском језику.
Две објављене књиге (научна књига, монографија или универзитетски уџбеник) или патент, односно оригинални метод у одговарајућој научној области, признат као заштићена интелектуална својина, након избора у звање ванредног професора	Испуњава	Научна монографија <i>Уставни лавиринт. Апорије уставног система Босне и Херцеговине</i> , Службени гласник, Београд 2021, 573 стр. (ISBN 978-86-519-2660-3) Уџбеник <i>Уставно право</i> , Завод за уџбенике и наставна средства Републике Српске и Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2021, 487 стр. (ISBN 978-99955-1-540-9)
Успешно реализовано менторство кандидата за степен другог или трећег циклуса	Испуњава	Био је ментор за израду мастер рада кандидата Михаила Цвјетиновића „Модели парламентаризма у Европи“, одбрањеног на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, 24.4.2017, уверење бр. 323-1/21 од 9.3.2021. г. Био је ментор за израду мастер рада на тему „Законодавна власт у представничким демократијама“, кандидаткиње Ане Шиљековић, на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, одбрањеног 14.9.2017. године,

		уверење бр. 323-2/21 од 9.3.2021. г.
Успешно остварена међународна сарадња са другим универзитетима и релевантним институцијама у области високог образовања	Испуњава	<p>1) Члан Управног одбора Европске организације за јавно право (чини је преко 60 универзитета и научних института), са седиштем у Атени;</p> <p>2) Члан међународних научних асоцијација: International Society of Public Law (ICON-S), International Institute for Self-management, Association Autogestion, Paris, International Association of Constitutional Law – IACL;</p> <p>3) Гостујући предавач на Правном факултету Свеучилишта у Осијеку, у оквиру пројекта Еразмус +, мај 2017;</p> <p>4) Члан редакција међународних академских часописа <i>Central and Eastern Europe Legal Studies</i> (Athens), <i>Journal of Contemporary Central and Eastern Europe</i> (UK), те Научног одбора академског е-часописа <i>Nuovi Autoritarismi e Democrazie: Diritto, Istituzioni, Società</i> (New Authoritarian Regimes and Democracies: Law, Institutions, Society), NAD-DIS (based on Unimi Online Journals' System), Editor-in-Chief Prof. Angela Di Gregorio, University of Milano;</p> <p>5) Члан Уређивачког одбора Зборника радова са</p>

		<p>међународног научног скупа „Правна традиција и интегративни процеси“, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2020;</p> <p>6) Члан Уређивачког одбора Зборника радова са међународне научне конференције „Правни систем у времену нове реалности“ (скуп ће бити одржан у мају 2021. године), Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици;</p> <p>7) Члан Уређивачког одбора Зборника радова „Људска права између идеала и изазова садашњости“, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2016;</p> <p>8) Члан Редакције Зборника радова „Национално и међународно право“, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2017;</p> <p>9) Рецензент тематског зборника радова међународне научне конференције „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, Правни факултет Универзитета у Нишу;</p> <p>10) Учесник више међународних научних скупова (наведени под „Учешће на научним и стручним скуповима“).</p>
Вредновање наставничких способности у оквиру	Испуњава	У периоду од последњег избора у звање до данас, на свим

система квалитета универзитета		предметима на Правном факултету и у свим семестрима кандидата је оцењивао укупно 331 студент. Просечна оцена добијена на основу збира просечних оцена кандидата постигнутих на студентској анкети износи 4,85.
-----------------------------------	--	---

Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)

Навести преостале публиковане радове, пројекте, менторства, ...

Комисија нарочито наглашава да се ради о изузетно плодном, свестраном и веома квалитетном академском делатнику, што потврђују бројност и вредност његових до сада, а посебно у периоду који се оцењује у овом Извештају, објављених научних радова, међу којима су и једна обимна научна монографија и један обиман универзитетски уџбеник, те радови у часописима који су на званичним имеђународно признатим листама научне периодике, радови у иностраној периодици, као и бројни стручни ангажмани у редакцијама часописа и рецензентској делатности, учешћа у бројним комисијама за одбрану докторских, магистарских и мастер радова, те менторства у изради магистарских и мастер радова. Међу кандидатовим радовима посебно се истичу научна монографија и универзитетски уџбеник, како својим обимом, тако и својом целовитошћу и научном зрелошћу кандидата. Кандидат у њима изражава свој целовит и самосвојан теоријски став према позитивном уставном праву Босне и Херцеговине.

Кандидатови радови писани су уз веома широко и продубљено познавање обимне домаће и стране научне и стручне књижевности из уставноправне области и политичке теорије и темељито познавање и разложну интерпретацију релевантних правних извора, зналачки и разложно су структурирани, са добро аргументованим ставовима, и онда када су они критички према неким теоријским правцима и усмерењима у теорији уставног права и политичкој теорији и одређеним позитивноправним решењима. Писани су прегледно и јасно, прецизним и течним језиком, те лепим научним стилем.

Једном речју, ради се о ангажованом, свестраном и веома вредном и марљивом академском делатнику у најбољем смислу те речи, који се не сусреће баш тако често у академским срединама на овим просторима.

Управо због тога, Комисија има част да са искреним и посебним задовољством предложи Наставно-научном вијећу Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву да усвоји овај извештај и предложи Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да

Др Горана Марковића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Уставно право.

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. _____, председник
Др Радомир В. Лукић, редовни професор, ужа научна област Теорија државе и права, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву
2. _____, члан
Др Дарко Симовић, редовни професор, ужа научна област Уставно право, Криминалистичко-полицијски универзитет у Београду
3. _____, члан
Др Слободан Орловић, редовни професор, ужа научна област Уставно право, Правни факултет Универзитета у Новом Саду

Место: Пале

Датум: 10.05.2021. године

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са приједлогом о избору дужан је своје издвојено мишљење доставити у писаном облику који чини сасатвни дио овог извјештаја комисије.

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е:

1. _____